

சபைக்கு ஒப்புக்கொடுத்தல்

[3:1-13]

பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நான் டெக்ஸாஸில் உள்ள மார்பிள் ஃபால்ஸ் என்ற இடத்தில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கையில், நான் அறிந்தவர்களிலேயே அதிகம் ஒப்புக்கொடுத்தல் தன்மையுடைய கோல்ஃப் விளையாட்டாளர் ஒருவரைச் சந்திக்கும் வாய்ப்பைப் பெற்றிருந்தேன். அன்றாடம் அவர் கோல்ஃபின் பதினெட்டுத் துளைகளில் விளையாடும் பழக்கம் கொண்டிருந்தார். அவர் ஒவ்வொரு நாளிலும் பல மணி நேரங்களைப் பயிற்சிக்குச் செலவிட்டார். அவர் தமது விளையாட்டின் குறிப்பிட்ட சில அம்சங்களைக் குறி வைத்து தமது பயிற்சியைக் கவனமாய்த் திட்டமிட்டார். ஒரு நாள் அவர் தமது நிற்கும் தோரணை குறித்துச் செயலாற்றுவார். இன்னொரு நாள் அவர் சுமார் இருநூறு பயிற்சி அடிகளை மேற்கொள்வார். அவர் கோல்ஃப் விளையாட்டுக்குத் தம்மை ஒப்புக்கொடுத்தவாயிருந்தார்.

நான் மார்பிள் ஃபால்ஸில் சந்தித்த இந்த மனிதர் பயணம் செய்கின்ற விளையாட்டு வித்தகரமான டாம் கைட் என்றவர் என்பதைப் பல மக்கள் அறிவார்கள். அவர் இருபதாண்டுகளுக்கும் மேலாக தொழில் ரீதியாக கோல்ஃப் விளையாட்டுப் போட்டிகளில் விளையாடியிருக்கின்றார். இவர் எல்லா வேளைகளிலும் முன்னோடியான ரொக்கப் பரிசு வெற்றியாளராயிருந்து, தனது உழைப்புகளைக் காண்பிக்க ரூபாய் 36 கோடிகளுக்கு மேல் வெற்றிப் பரிசாகப் பெற்றுள்ளார். அவரது வெற்றிகளில் பெரும்பங்கு விளையாட்டுக்கு அவர் தம் ஒப்புக்கொடுத்த தன்மையையே சார்ந்துள்ளது.

மக்கள் தாங்கள் உண்மையிலேயே மதிப்பளிக்கின்ற விஷயங்களுக்குத் தங்களையே ஒப்புக்கொடுக்கின்றனர். அது குடும்பமாகவோ, பணியாகவோ, பொழுது போக்குகளாகவோ அல்லது கைத் தொழில்களாகவோ இருக்கக் கூடும். சிலர், காரணங்கள், குடிமை நிறுவனங்கள், அல்லது அரசியல் கட்சிகள் ஆகியவற்றுக்கு ஒப்புக்கொடுத்தலைக் காண்பிக்கின்றனர். எதுவாயிருப்பினும், நமது ஒப்புக்கொடுத்தலானது அது நமக்கு எவ்வளவாக அர்த்தப்படுகிறது என்பதைப் பிரதிபலிக்கின்றது.

இந்தக் கொள்கையானது கிறிஸ்தவர்களுக்கு மற்றும் உள்ளூர் சபைகளுடன் அவர்களின் உறவுமுறைகளுக்கும் கூட உண்மையானதாக உள்ளது. சபைக்கு நமது ஒப்புக்கொடுத்தலானது சபையின் மதிப்பீடுகள் பற்றிய நமது சுய ஆலோசனையை பிரதிபலிக்கின்றது.

உள்ளூர் சபையானது உங்களுக்கு எவ்வளவு முக்கியத்துவம் வாய்ந்த

தாக உள்ளதா? நாமகரணக் கூட்டங்களின் மத்தியில் எண்ணற்ற பாடங்களை நடத்தியுள்ள ஜார்ஜ் பர்னா அவர்கள் சமீபத்தில், “உள்ளூர் சபையின் அங்கமாயிருத்தல் என்பது மக்களுக்கு தேவனுடன் நெருங்கிய உறவு கொண்டிருத்தல் பற்றிய எதிர்பார்ப்பைக் காட்டிலும் குறைந்த அளவே ஈர்ப்புடையதாக உள்ளது” என்று அறிக்கை தந்துள்ளார்.¹ வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதென்றால், மக்கள் இன்றைய நாட்களில் தங்கள் வாழ்வில் தேவன் இருக்கும்படி நோக்கம் கொள்கின்றனர், ஆனால் அவர்கள் தங்கள் உள்ளூர் சபைகளில் துடிப்புடன் இருக்க விருப்பம் கொண்டிருப்பதில்லை. பர்னா அவர்களின் ஆய்வானது, வயது வந்தோர்களில் ஏறக்குறைய பாதிப் பேர் ஒரு உள்ளூர் சபையின் உள்ளார்ந்த அங்கமாய் இருக்க விருப்பம் கொண்டிருப்பதில்லை என்று வெளிப்படுத்திற்று.

இந்தப் புள்ளியியல் விவரமானது இதற்கு முன் குறிப்பிடப்பட்ட அடிப்படைக் கொள்கையைப் பிரதிபலிக்கிறது. சபைக்கு ஒப்புவிக்கப்படும் நேரம், சக்தி மற்றும் பணம் ஆகியவை சபையின் மதிப்பு பற்றிய நமது சுய மதிப்பீட்டை பிரதிபலிக்கின்றன.

இது, நமது வேத வசனப் பகுதி ஏன் இவ்வளவு இந்நாளுக்குரியதாக உள்ளதென்பதை விளக்கப்படுத்துகின்றது. அதிகாரம் 3ல் பவுல் சபையை நாம் எவ்விதம் கண்ணோக்குகிறோம் என்பதை நமக்கு முக்கியத்துவப் படுத்தக் கூடிய வகையில் சபையைக் குறித்ததான ஒரு வெளிப்படுத்துதலை வழங்கினார். அவரது வார்த்தைகள் கர்த்தருடைய சபைக்கான நமது ஒப்புக் கொடுத்தலைப் பற்றி நம்மைச் சிந்திக்க வைக்க வேண்டும்.

சபையின் இயல்பைப் பற்றிப் புரிந்து கொள்ளுவதினால் நாம் சபைக்கான நமது ஒப்புக்கொடுத்தலைப் பெருக்கிக் கொள்ளுகிறோம்

பவுல் 3:1ல், ஒரு ஜெபத்தைத் தொடங்கினார், ஆனால் பின்பு அவர் பக்க வழியாய்க் கடந்து சென்றார். வசனம் 14 வரையிலும் அந்த ஜெபம் மீண்டும் தொடங்கப்படாது உள்ளது. இருப்பினும் வசனங்கள் 1 மற்றும் 14 ஆகியவற்றுக்கு இடையில் உள்ள வார்த்தைகள், சபை என்றால் என்ன என்பதை நாம் இன்னும் தெளிவாய்க் காண நமக்கு உதவுகின்றன. முதலாவது பவுல் சபையின் இயல்பைப் பற்றி எபேசியர்களுக்கு மீண்டும் நினைவூட்டினார்:

இதினிமித்தம், பவுலாகிய நான் புறஜாதியாராயிருக்கிற உங்கள் பொருட்டுக் கிறிஸ்து இயேசுவினிமித்தம் கட்டுண்டவனாயிருக்கிறேன். உங்களுக்காக எனக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிற தெய்வ கிருபைக்குரிய நியமும் இன்னதென்று கேட்டிருப்பீர்களே; அதென்னவெனில், புறஜாதிகள் சவிசேஷத்தினாலே உடன் சுதந்தரருமாய், ஒரே சரீரத்திற்குள்ளானவர்களுமாய், கிறிஸ்துவுக்குள்

அவர் பண்ணின வாக்குத்தத்தத்துக்கு உடன் பங்காளிகளுமாயிருக்கிறார்கள் என்கிற இந்த இரகசியத்தை அவர் எனக்கு வெளிப்படுத்தி அறிவித்தார். இதைக் குறித்து நான் முன்னமே சுருக்கமாய் எழுதியிருக்கிறேன். அதை நீங்கள் வாசிக்கையில் கிறிஸ்துவின் இரகசியத்தைக் குறித்து எனக்கு உண்டாயிருக்கிற அறிவை அறிந்து கொள்ளலாம்; இந்த இரகசியம் இப்பொழுது அவருடைய பரிசுத்த அப்போஸ்தலருக்கும் தீர்க்கதரிசிகளுக்கும் ஆவியானவராலே வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது போல, முற்காலங்களிலே மனு புத்திரருக்கு அறிவிக்கப்படவில்லை (3:1-6).

சபையை ஒரு “இரகசியம்” என்ற வகையில் பவுல் விவரித்தார். ஒரு இரகசியம் என்பதைப் பற்றி நாம் சிந்திக்கும் பொழுது, அநேகமாக நாம் மர்மக் கதை எழுத்தாளரான இராஜேஷ் குமார் பற்றியோ அல்லது சி.ஐ.டி. ஆபிஸர், சுராக் போன்ற தொலைக்காட்சித் தொடர்களையோ நினைப்போம். இரகசியம் என்ற வார்த்தையை நாம் இரகசியமான, அறியப்படாத அல்லது தீர்த்து வைக்கப்படாத விஷயங்களுடன் இணைவு படுத்துகின்றோம்.

பவுல் பயன்படுத்திய மொழிநடையில், “இரகசியம்” (Gk.: *mysterion*) என்ற வார்த்தை வேறொன்றை அர்த்தப்படுத்தியது. இது மனிதர்கள் தங்கள் சுயத்தில் கண்டறிய முடியாத, ஆனால் தேவன் வெளிப்படுத்தினால் மட்டுமே அவர்களால் அறியக்கூடிய சத்தியத்தை குறிப்பிட்டது. இப்படிப்பட்ட சத்தியங்களைத் தேவன் வெளிப்படுத்தாமல் இருந்தால் அவற்றை எவரொருவரும் எந்தக் காலத்திலும் அறிந்திருக்க முடியாது.

சமீபத்தில், உலகம் முழுவதிலும் உள்ள வானவியல் அறிஞர்கள், வியாழன் கிரகத்தின் மேற்பரப்பின்மீது ஒரு வால் வீண்மீனின் பெரிய துண்டுகள் மோதியதை சக்தி வாய்ந்த தொலைநோக்கிகளின் மூலம் உற்று நோக்கியுள்ளனர். முந்திய தலைமுறையினர் தவற விட்டிருக்கக்கூடிய இந்த நிகழ்ச்சியை மனித குலம் காண்பதற்கு அறிவியல் முன்னேற்றங்களின் காரணமாக, தொலை தூர கிரகங்கள் பற்றி முன்பு அறியப்படாதிருந்த உண்மைகளை அடைய அறிவியல் அறிஞர்களுக்கு இன்று வழி கிடைத்துள்ளது.

இருப்பினும் பவுல், நாம் நமது சுயமாக எப்பொழுதும் கண்டறிய முடியாத, நமது திறனுக்கு அப்பாற்பட்ட அறிவைத் தமது சிந்தையில் கொண்டிருப்பார். நாம் மனித இனத்தின் வரலாற்றில் - அரிஸ்டாட்டில், பிளேட்டோ, டாவின்ஸி, ஐன்ஸ்டீன் மற்றும் பிறர் போன்றவர்களின் - மாபெரும் சிந்தைகளை ஒன்றுகூட்டிக் கொண்டு வந்தாலும் கூட, அவைகள் கிறிஸ்துவின் இரகசியத்தைக் கண்டறியவோ அல்லது விரிவாக்கவோ இயலாதிருக்கும். வெளிப்படுத்துதலினால் அறியப்படுத்துதல் என்பதைத் தேவன் தேர்ந்துகொள்ளும்போது மட்டுமே இந்த இரகசியம் அறியப்படுத்தப்பட முடியும்.

இந்த இரகசியம் என்ன? எல்லா விஷயங்களிலும் இது சபையைப் பற்றியதாக உள்ளது, மற்றும் சபையின் இயல்பு “முன் ஒருபொழுதும் கற்பனை செய்யப்படாததாக” உள்ளது. பவுல் மூன்று விவரங்களைக்

குறிப்பிட்டார்:

1. சபையில், “இஸ்ரவேலருடன் புறஜாதியார் உடன் சுதந்தரராய் இருக்கின்றனர்.” ஒரு குழு அல்லது ஒரு வகை சார்ந்த மக்களுக்கென்று தேவன் தம்முடைய சபையை ஒதுக்கி வைப்பதில்லை. எல்லாரும் அதில் பங்கேற்கும்படி அவர் அழைப்பு விடுக்கின்றார்.

2. சபையில், மக்கள் “ஒரே சரீரத்திற்குள்ளானவர்களாய்” (அ) “சரீரத்தின் சக உறுப்புக்களாய்” இருக்கின்றனர். சபையில் நாம் கிறிஸ்துவுடன் இணைந்துள்ளோம் மற்றும் இங்கு மக்களைப் பிரிக்கின்ற மதில்கள் யாவும் இடித்துக் கீழே தள்ளப்படுகின்றன.

3. சபையில், மக்கள் “கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் அவர் பண்ணின வாக்குத்தத்தத்திற்கு உடன் பங்காளிகளாகின்றனர்.” முற்றிலும் மாறான சில காரியங்கள் சபையில் நடக்கின்றன. தேவனுடைய வாக்குத்தத்தத்தை எல்லா மக்களும் சமமாய்ப் பங்கிட்டுக் கொள்கின்றனர். சபையில் மேல், நடு அல்லது கீழ் வகுப்பென்று எதுவும் நிலவுவதில்லை. கிறிஸ்துவுக்குள் இருக்கிற எவரொருவரும் எந்த ஒரு வாக்குத்தத்தத்தையும் தவற விடுவதில்லை. இங்கு முதல் தர அல்லது இரண்டாம் தரக் குடிமகன் என்று யாரும் இருப்பதில்லை.

ஒவ்வொரு நாட்டிலும், ஒவ்வொரு இனத்திலும், ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும், ஒவ்வொரு நகரிலும் வகுப்பு வாதப் பிரிவினை உள்ள நிலை என்பது இருக்கையில் நாம் இதை அறிந்துள்ள நிலையில் இவ்வுலகில் இருந்து எவ்வளவாய்ப் பிரிந்து நிற்கின்றோம்! இவ்வுலகில், சலுகை பெற்றவர்களும் சலுகை பெறாதவர்களும், விரும்பத் தக்கவர்களும் விரும்பத் தகாதவர்களும், புகழ் பெற்றவர்களும், புகழ் அற்றவர்களும், விரும்பப்படுகிறவர்களும், விரும்பப்படாதவர்களும் உள்ளனர். இதுவே நமது இவ்வுலகமாய் உள்ளது.

“சபைக்குள் அவ்வாறு இருப்பதில்லை” என்று பவுல் கூறினார். தேவன் புதியதொரு மனுக்குலத்தைப் படைத்துள்ளார். எல்லாரும் சலுகை பெற்றுள்ளனர். எல்லாரும் சார்ந்துள்ளனர். எல்லாரும் ஒரு இடம் பெற்றுள்ளனர். எல்லாரும் தேவனுக்கு விசேஷித்தவர்களாகவும் விலைமதிப்புள்ளவர்களாகவும் இருக்கிறோம்.

இது போன்ற ஒரு விஷயத்தைத் தேவன் மட்டுமே நிறைவேற்ற முடிந்திருந்தது. தேவன் ஒருவர் மட்டுமே எல்லா வகையான மக்களையும் ஒரே சரீரத்திற்குள் ஒன்றுகூட்டிக் கொண்டு வர முடிந்தது. அன்புகூரவும் ஒருவர் பிறருக்கு ஊழியம் செய்யவும் (தடை செய்கின்ற) சுயநலம், பகைமை மற்றும் தப்பெண்ணம் ஆகியவற்றினால் சூழப்பட்டு வளர்ந்துள்ள மக்களுக்கு தேவனால் மட்டுமே போதிக்க முடிந்தது. அதுதான் இரகசியமாக உள்ளது. அதுவே சபையாக உள்ளது.

கர்த்தருடைய சபையின் எழில்மிக்க தனிச்சிறந்த இயல்பைப் புரிந்துகொள்ளுவதினால் நாம் அதற்கு (சபைக்கு) நமது ஒப்புக்கொடுத்தலில் வளருகின்றோம்.

**சபையின் செயல்பாட்டை
உற்றுநோக்குவதினால் நாம் சபைக்கான நமது
ஒப்புக்கொடுத்தலைப் பெருக்கிக்
கொள்ளுகிறோம்**

சபையின் இரகசியம் பற்றிப் பவுல், 3:7-10ல் கூறியதைக் கவனியுங்கள்:

தேவனுடைய பலத்த சத்துவத்தால் எனக்கு அளிக்கப்பட்ட வரமாகிய அவருடைய கிருபையினாலே இந்தச் சவிசேஷத்துக்கு ஊழியக் காரணானேன். பரிசுத்தவாண்களெல்லாரிலும் சிறியவனாகிய நான் கிறிஸ்துவினுடைய அளவற்ற ஐசுவரியத்தைப் புறஜாதிகளிடத்தில் சவிசேஷமாய் அறிவிக்கிறதற்காக இந்தக் கிருபை எனக்கு அளிக்கப் பட்டிருக்கிறது. தேவன் நம்முடைய கர்த்தராகிய கிறிஸ்து இயேசுவக் குள் கொண்டிருந்த அநாதி தீர்மானத்தின்படியே, உன்னதங்களிலுள்ள துரைத்தனங்களுக்கும், அதிகாரங்களுக்கும் அவருடைய அநந்த ஞானமானது சபையின் மூலமாய் இப்பொழுது தெரியவரும் பொருட்டாக ...

சபையின் செயல்பாடு என்னவாக உள்ளது? அது சவிசேஷத்தை அறிவிப்பதில் தேவனுடனான நமது பங்கேற்பு என்பதேயாகும் என்று பவுல் கூறினார். செய்தி அறிவிப்புத் தொடர்பின் சுழற்சி என்னவாகிறது என்பதைக் காண்பதற்கு அவருடைய வசனங்கள் நமக்கு உதவுகின்றன.

சபை தொடக்கம் பெற்ற வேளையில் தேவன் விசேஷித்த செய்தியாளர்களுக்கு சவிசேஷத்தின் நேரடியான வெளிப்படுத்துதலைக் கொடுத்தார். இந்த நோக்கத்திற்காகப் பவுலும் பிற அப்போஸ்தலர்களும் தீர்க்கதரிசிகளும் தேவனால் தேர்ந்து கொள்ளப்பட்டனர். பவுல் தம்மை, “தேவனுடைய பலத்த சத்துவத்தால் எனக்கு அளிக்கப்பட்ட வரமாகிய அவருடைய கிருபையினாலே இந்த சவிசேஷத்துக்கு ஊழியக்காரானானேன்” (3:7) என்பதாகக் கண்டார். பவுலின் செய்தியானது அவரிடத்தில் தொடங்கவில்லை. அது தேவனிடத்திலிருந்து அவருக்கு வந்தது. சபை வளர்ச்சியின் ஆரம்ப நிலைகளின்போது தேவனிடத்திலிருந்து வெளிப்படுத்துதல்களைப் பெற்றுக் கொண்ட விசேஷ செய்தியாளர்களில் ஒருவராகப் பவுல் இருக்கும்படி தேவன் அவரைத் தேர்ந்து கொண்டார்.

தேவனிடத்திலிருந்து விசேஷித்த வெளிப்படுத்துதல்களைப் பெற்றுக் கொண்டவர்கள் பிறருக்குச் சவிசேஷத்தை அறிவித்தார்கள். பவுல் பிறருக்குச் சவிசேஷத்தை வாய்மொழியாகவே அறிவித்தார். அவரைத் தேவன், “கிறிஸ்துவினுடைய அளவற்ற ஐசுவரியத்தைப் புறஜாதிகளிடத்தில் ... அறிவிக்கிறதற்காக” (வ. 8)ப் பயன்படுத்தினார். மனித இனத்திற்குச் செய்தியை எடுத்துரைக்கத் தேவன் மனிதர்களையே பயன்படுத்தினார். அதுவே தேவனுடைய திட்டமாக நிலைத்து நிற்கின்றது.

தேவன் சவிசேஷத்தை வான தூதர்களுக்குச் செயல்விளக்கப் படுத்துகின்றார். “உன்னதங்களிலுள்ள துரைத்தனங்களுக்கும் அதிகாரங்

களுக்கும் அவருடைய அநந்த ஞானமானது சபையின் மூலமாய் இப்பொழுது தெரியவரும் பொருட்டாக” (வ. 10). சபையானது மனுக்குலத்தின் முற்றிலும் புதிய இனமாக உள்ளது. இதைப் போன்றதொன்று இதற்கு முன் ஒருக்காலும் நிலவியதில்லை. இந்தப் புதிய இனத்தின் - வாழ்வின் ஒவ்வொரு வகையான நடையிலிருந்தும் கிறிஸ்துவுக்குள் ஒன்றுகூட்டிக் கொண்டு வரப்பட்ட மக்களின் - மூலமாகத் தேவன் வான தூதர்களின் சேனைக்கு ஒரு தெய்வீக நாடகத்தை அளிக்கின்றார்.

சபையின் வலிமை மற்றும் வனப்பு ஆகியவற்றை நாம் உணர்ந்தறியத் தவறுமளவுக்கு அது நமக்கு அதிகம் பழக்கமானதாக உள்ளது. நாம் தெய்வீக நாடகத்தையும் தேவனுடைய இயக்கத்தையும் தவற விட்டு விடுகின்றோம். ஞாயிற்றுக் கிழமையன்று வேதாகம வகுப்பிற்கு இன்னொரு பிள்ளையை அழைத்துக் கொண்டு வரும் ஒவ்வொரு வேளையிலும் தூதர்கள் உணர்வெழுச்சியடைகின்றார்கள். உங்கள் குடும்பமானது தேவனை ஆரதிப்பதற்குப் பிறருடன் சேர்ந்து கொள்ளும் பொழுது தூதர்கள் அகம் மகிழ்கின்றனர். இது எல்லாவற்றையும் நாம் சாதாரணமான விஷயமாகக் கண்ணோக்குகின்றோம். நமக்கு இது சபை வாழ்வின் இன்னொரு பாகமாகவே உள்ளது. இருப்பினும், தேவனை மகிமைப்படுத்துகின்ற வகையில் சபை செய்கின்ற எதுவும் சாதாரணமாகவோ, எளியதாகவோ அல்லது அசதியானதாகவோ இருப்பதில்லை. உண்மையில், இது தேவன் தமது சபையின் மூலமாக மக்களுடன் செயல்படுகின்றவைகள் என்ன என்பதைத் தூதர்கள் போதிய அளவு கவனிக்க முடியாதபடிக்கு மிகவும் வசீகரம் உடையதாகும்.

தேவன் நம்மை ஒரு அங்கமாகியுள்ள தெய்வீக நாடகத்தின் ஒரு சிறு துணுக்கை நாம் புரிந்துகொள்ள முடிந்ததென்றால், கொஞ்சமாய்க் கொடுப்பது அல்லது ஆராதனைக்கு வரத் தவறுவது பற்றி நாம் ஏறக்குறைய அதிகமாய்ப் போராட மாட்டோம். தேவன் தமது சபையுடன் செய்கின்ற வைகளை நாம் காண முடிந்ததென்றால், நாம் உள்ளூர் சபையைக் கட்டி எழுப்புவதற்கு நம் நேரத்தையும் சக்தியையும் மனமு்வந்து கொடுப்போம்.

சபையின் மையத்துவத்தைப் பற்றிக்கொள்வதினால் நாம் சபைக்கான நமது ஓப்புக்கொடுத்தலைப் பெருக்கிக் கொள்ளுகின்றோம்

வசனங்கள் 9 மற்றும் 10ல் பவுல் என்ன கூறினார் என்று மீண்டும் கவனியுங்கள்: “தேவன் நம்முடைய கர்த்தராகிய கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் கொண்டிருந்த அநாதி தீர்மானத்தின்படியே, உன்னதங்களிலுள்ள துரைத் தனங்களுக்கும் அதிகாரங்களுக்கும் அவருடைய அநந்த ஞானமானது சபையின் மூலமாக இப்பொழுது தெரியவரும் பொருட்டாக.”

தேவனுடைய தனிப்பட்ட உறவு கொண்டிருத்தலுக்கு மக்கள்

இன்றைய நாட்களில் கனத்ததொரு வலியுறுத்தம் தருகின்றனர். பலர் தேவனுடன் உறவுமுறைகளை நாடுகின்றனர், ஆனால் அவர்கள் சபையுடன் அதிகம் செயலாற்ற விரும்புவதில்லை. சபை என்பது தேவனுடைய நித்திய நோக்கத்தின் இருதயம் போன்ற மையப்பகுதியாக உள்ளது என்பதற்குப் பவுலின் (மேற்கண்ட) வசனங்கள் ஒரு நினைவூட்டுதலாக உள்ளன. சபை என்பது அவருடைய திட்டத்தின் இருதய மையமாக உள்ளது. சபை என்பது உணவு மேசையின் மீதுள்ள ஊறுகாயைப் போன்றதல்ல; அது முதன்மை உணவைப் போன்று செயல்படுகின்றது.

ஜான் ஸ்டாட் அவர்கள் சபையின் மையத்துவத்தைப் பற்றிக் கலந்துரையாடினார்.² முதலாவது அவர், சபையானது வரலாற்றின் மையமாக உள்ளதென்று கூறினார். History (வரலாறு) என்பது உண்மையில் “His story” - தேவனுடைய வரலாறு என்பதாகவே உள்ளது. மீட்கப்பட்ட, ஒப்புர வாக்கப்பட்ட தம் மக்களுடன் இயேசுவே தேவனுடைய திட்டத்தின் மையமாக விளங்குகின்றார் என்று வேதாகமம் போதிக்கின்றது. இந்த மக்களுக்காக மற்றும் இந்த மக்களுக்காக மட்டுமே தேவன் பின்வரும் அறிவித்தலை ஏற்படுத்தியுள்ளார்: “முன்னே நீங்கள் தேவனுடைய ஜனங்களாயிருக்கவில்லை, இப்பொழுதோ அவருடைய ஜனங்களாயிருக்கிறீர்கள்” (1 பேது. 2:10).

இரண்டாவது, சபையானது சவிசேஷத்தின் மையமாக உள்ளது. முழுமையான சவிசேஷத்தில் கிறிஸ்துவைப் பிரசங்கித்தல் மற்றும் சபையின் இரகசியம் ஆகிய இரண்டும் உள்ளடங்குகின்றன என்பதை எபேசியருக்குப் பவுலின் வார்த்தைகள், நமக்கு நினைவூட்டுகின்றன. இயேசு சபைக்காக “தம்மைத் தாமே ஒப்புக்கொடுக்குமளவுக்கு” (5:27) அதன் மீது அன்பு கூர்ந்தார். இந்த சபையைப் பற்றி நாம் புரிந்துகொள்ளத் தொடங்குவதற்கு முன்பாகவே, இது இயேசுவுக்கு அர்த்தம்மிக்கதாக உள்ளது. இது நமக்கு அர்த்தம்மிக்கதாக இருக்கும்படிக்கு அவர் விரும்புகின்றார்.

மூன்றாவது, சபை என்பது கிறிஸ்தவ வாழ்வின் மையமாக உள்ளது. நமது வேத வசனப்பகுதியானது, பவுல் தம் சுய தியாக ஊழியத்தைக் குறிப்பிடுதலுடன் முடிகின்றது: “ஆகையால், உங்கள்நிமித்தம் நான் அநுபவிக்கிற உபத்திரவங்களினால் நீங்கள் சோர்ந்து போகாதிருக்க வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன்; அவைகள் உங்களுக்கு மகிமையாயிருக்கிறதே” (3:13). கிறிஸ்துவினிமித்தமானவற்றை முன்னேற்றவும், சபைக்கு மகிமையைக் கொண்டு வரவும் பவுல் எந்த விலை செலுத்தவும் மனதாயிருந்தார்.

சபை என்பது பூரணத்துவமானதல்ல. எங்களது உள்ளூர் சபையோ அல்லது உங்களது உள்ளூர் சபையோ பூரணத்துவமானதல்ல. இருப்பினும், அது/அவ்விஷயமானது, தேவனுடைய சிந்தையில் சபை பற்றி இருக்கின்ற விலையேறப்பெற்ற மதிப்பை எவ்விதத்திலும் குறைத்து விடுவதில்லை. இதை நாம் புரிந்துணர வேண்டும் என்று தேவன் விரும்புகின்றார். அவர் பவுலின் வசனங்கள் மூலமாக, “எனது சபையை குறைத்து மதிப்பிடாதீர்கள். அது எனது மகிமையுள்ள சபையாக உள்ளது என்ற வகையில் அதைக் கண்ணோக்குங்கள். நீங்கள் உண்மையான ஒப்பு

வித்தலைக் காண்பிக்க வேண்டும் என்று நான் விரும்பக் கூடிய மக்கள் மற்றும் காரணத்தை இது பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறது” என்று கூறுவார்.

முடிவுரை

திரைப்படங்கள், விளையாட்டுக்கள் அல்லது உல்லாசப்பயணங்கள் போன்றவை எதுவும் இராத நாள் வரும். வேலைகளோ, வீடுகளோ அல்லது வாகனங்களோ இராது. எல்லாம் ஒழிந்து போய்விடும். இந்து உலகமும் இதில் உள்ள யாவும் அழிந்துபோய் விடும்.

நீங்களும் நானும்மென்றால், தேவனுக்கு முன்பாக நின்று கொண்டிருப்போம், நாம் சபைக்கு எவ்வளவாய் ஒப்புக்கொடுத்தலுடன் இருந்தோம் என்று அவர் நினைவுகூருவார். நாம் சபையைக் கட்டியெழுப்ப எவ்வளவாய் ஒப்புக்கொடுத்தலுடன் இருந்தோம் என்பதை அவர் நினைவுகூருவார். சபையை நாம் புறக்கணித்தால், ஒப்புக்கொடுத்தலில் நமது குறைப்பாட்டை தேவனுக்கு நாம் எவ்விதமாக விளக்கப்படுத்துவோம்? “எனது சபை ஏன் உனக்கு மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக இருக்கவில்லை” என்று தேவன் கேட்டால், அவருக்கு நாம் என்ன பதில் கூறுவோம்?

அந்தக் கேள்வியை தேவன் என்னிடம் கேட்பதை நான் விரும்பவில்லை. நம்மில் எவரும் இதை விரும்புவதில்லை. மாற்றப்பட வேண்டிய அவசியமுள்ளவற்றை மாற்றுவதற்கு நாம் முடிவு செய்வோம். முதல் விஷயங்களுக்கு நாம் முதலிடம் கொடுப்போம். நாம் கர்த்தருடைய சபைக்கு ஒப்புக்கொடுத்தலுடன் இருப்போம்.

குறிப்புகள்

¹George Barna, *The Barna Report: What Americans Believe: An Annual Survey of Values and Religious Views in the United State* (Ventura, Calif.: Regal Books, 1991), 167.

²John R.W. Stott, *The Message of Ephesians: God's New Society*, *The Bible Speaks Today*, gen. ed. John R. W. Stott (Downers Grove, Ill.: Inter-Varsity Press, 1979), 126-30.